

[Henning Philipsen.]

behøver jo så til gengæld heller ikke automatisk at sige, at fordi der nu skulle være et andet flertal, så skulle det være en bedre lov. Det behøver den jo ikke nødvendigvis at være. Vi har vel oplevet lidt i de seneste timer her i folketinget de sidste par dage, som ikke behøver at betyde, at fordi der er et flertal bag ved det, så er det også godt. Jeg mener ikke, at det i sig selv er et sandhedsbevis for, at det er godt.

Inge Krogh (KrF):

Jeg skal ganske kort sige, at kristeligt folkeparti går ind for det foreliggende lovforslag. Jeg vil sige, at vi også gerne vil opfordre justitsministeren til så hurtigt som muligt at komme med et forslag om obligatorisk brug af sikkerhedsseler og styrthjelme. Vores parti er enstemmigt indstillet på dette, og specielt kan jeg sige, at som læge ser jeg meget gerne, at brug af disse dele bliver obligatorisk. Jeg kender af selvsyn de forfærdelige hjerneskader, undladelse af at anvende de to ting kan give ved kørselsulykker.

Kaj Hansen (DKP):

Det er en forunderlig trang, der er visse steder i dette ting til at tage fat på at forringe love, som faktisk virker godt, og som er relativt gode. Det er jo ikke rigtigt, at det er en dårlig hyrevognslov, vi har. Og det er jo også sådan, at de mennesker, som lever i dette erhverv, i det store og hele er tilfreds med denne lov.

Når man så smukt kører frem med, at de små bysamfund også skal have mulighed for at køre i hyrevogn osv., så er det jo i virkeligheden noget hykleri. Hvad er det for små bysamfund, man taler om? Man kan jo se på byer som Kalundborg og Korsør. De ligger omkring grænsen på de 20.000 indbyggere. Jeg kan se, at i det område, jeg er valgt i, Fyn, vil det betyde, at alle de fynske kystbyer med undtagelse af Svendborg kan komme ind under den lovændring, man her vil have gennemført. Det hører ingen steder hjemme med de små idylliske landsbyer, som også skal have lov til at eksistere, og hvis beboere også skal have mulighed for at køre.

Det, man i virkeligheden er ved at lægge op til her, er: kan man i første omgang få

torpederet lovgivningen for kommuner under 20.000, ja, så håber man på ved en senere lejlighed at komme videre og helt få ændret og ødelagt loven. Det er klart, at mit parti under ingen omstændigheder kan medvirke til, at denne lov forringes, og derfor må vi gå imod dette lovforslag, men vi kan gå ind for det ændringsforslag, som udvalget er enig om.

Mølgaard (DR):

Vi har det som det parti, der netop har været repræsenteret her på talerstolen, at vi under ingen omstændigheder kan gå med til, at denne lov forringes. Vor konklusion er imidlertid en anden end det forrige partis, der var her på talerstolen, nemlig at vi føler, at det er en forbedring, der sker. Vi har ikke været medlemmer af udvalget og må derfor her sige, at vi vil stemme for de lovændringer, som udvalgsflertallet ønsker, fordi vi betragter det som et fremskridt.

Men jeg skal bemærke, at vi deler de beklagelser, som visse har udtrykt i betænkningen, for det første over for, at sikkerhedsseler og styrthjelme ikke er blevet gjort obligatoriske med det forslag om ændring af loven, vi nu har til behandling. Vi deler for det andet betænkeligheden med hensyn til, at 1973-loven faktisk har påført de hidtil selvstændige lillebilvognmænd udgifter og ulemper ved at tvinge dem ind under centrale bestillingskontorer. Vi finder, at 1973-loven medførte en konkurrencebegrænsning, at den medførte en monopolisering. Vi erkender, at lovforslaget, som det nu foreligger, er et skridt hen ad liberaliseringsvejen. Vi vil gerne videre ad denne vej. Det må samles op i næste samling.

Jeg forstod, at hr. Otto Mørch prøvede at optræde som politibetjent her i salen i overført betydning ved at holde kollegaer fast på udtalelser og anholde bagmændene for de interesser, som de her slog til lyd for. Selv om hr. Otto Mørch førte temmelig sort tale, forstod jeg det ikke som forligsvilje i denne sag. Der er åbenbart ingen socialdemokratisk lysning forude, og jeg er nået til erkendelse af, at det egentlig er nogle kedelige interesser, man varetager her: monopolinteresser. Der bliver næppe socialdemokratisk bistand til videre skridt ad liberaliseringens vej, og jeg vil også beklage, hvis socialdemokratiet skulle få indflydelse på lovændringer